

sige, hvilken politik de følger. Problemet er bare, at det er en frivillig ordning, og problemet er yderligere, at der ingen kontrol er med ordningen. Derfor viser det sig jo, at virksomheder, der sælger håndklæder, på papiret har nogle helt rigtige holdninger, men når vi så kigger på, hvordan håndklæderne bliver fabrikeret ude i Indien, kan vi se, at arbejderne går i gift til knæene. Det er jo et problem, der er ved den gældende situation. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at staten ikke skal være smagsdommer. Det er staten jo nu på mange områder i forvejen – det vender vi også tilbage til med nogle af de andre forslag – men det, vi foreslår her, er jo, at staten bare skal lave et mærke, der hovedsagelig baserer sig på ILO, altså den internationale arbejdstagerorganisation, hvor staten, Folketinget, har tilsluttet sig de rettigheder. Hvad er der galt i bare at få dem lagt ind i et mærke også?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg synes, mærkning kan være en god ting, og jeg går også ind for god forbrugeroplysning. Men det, man lægger op til her, er et etikmærke, hvor vi skal opstille nogle etiske kriterier for, hvad virksomhederne skal overholde, hvis de vil markedsføre sig med det her, og så skal vi have et statsligt organ, der skal sidde og kontrollere, om virksomhederne gør det.

Etik er jo mange ting, og der kan være forskellige ting, som man etisk lægger vægt på som forbruger. Jeg synes da, det er fint, hvis der er nogle forbrugere, der efterspørger nogle særlige etiske ting, det kan være omkring produktionsprocessen, og at man så har mulighed for aktivt at tilvælge sådan nogle produkter. Virksomhederne har jo så også mulighed for, hvis de tager særligt hensyn til etik eller nogle særlige sociale forhold, aktivt at gå ud og fortælle forbrugerne:

Vi gør faktisk nogle rigtig gode ting. Køb vores varer, hvis I vil være sikre på, at der ikke er brugt børnearbejde osv.

Der er jo forskellige ordninger, der fungerer i dag også på globalt plan, og jeg synes, det er ganske fornuftigt. Jeg synes da, vi oplever, at der er flere og flere virksomheder, der påtager sig det her etiske ansvar helt frivilligt, og det fungerer ganske godt. Det tror jeg sådan set ikke vi kunne gøre meget bedre ved at opstille nogle rammer for kritik og så have et statsligt organ, der skulle kontrollere det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det gør vi jo på andre områder. Vi siger jo ikke til virksomheden:

I kan bare sige, I er grønne og miljøbevidste. Hvis I vil have et mærke, svanemærket eller økologimærket, så kontrollerer vi med en statslig instans, at I lever op til det mærke.

Derfor er det jo underligt, at det kan gælde, uanset om det er burhøns, eller det er fritgående høns, om det er økologisk eller ikkeøkologisk, om det er svanemærket eller ikke-svanemærket, men når det drejer sig om arbejdstagerrettigheder, skal staten lige pludselig ikke blande sig. På trods af at staten altså har underskrevet ILO-konventionerne om arbejdstageres rettigheder, ønsker man altså ikke på det her område at lave en statslig ordning. Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er rigtigt, vi har nogle velfungerende mærkningsordninger i dag. Jeg synes, den afgørende forskel er, at de mærker afspejler konkret produktinformation, og det er ikke holdningsskabende informationer. Det er det, der er forskellen i forhold til etikmærket her, som jo er et dif-fust begreb, det er meget svært at sætte grænser for.

Jeg er ikke helt sikker på, hvis vi lavede en forhandling, at hr. Frank Aaen og jeg nogen sinde ville kunne blive enige om, hvilke kriterier vi skulle have ind under det her etikmærke. Så det tror jeg fungerer bedst ved, at virksomhederne tager et etisk ansvar og fortæller forbrugerne, at de gør de og de her gode ting, og at vi så som forbrugere kan vælge de produkter til, som kommer fra nogle virksomheder, som gør det, som vi synes er de helt rigtige og fornuftige ting.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er fru Inger Støjberg.

Inger Beinov Støjberg (V):

I beslutningsforslag nr. B 17, som Enhedslisten har fremsat, foreslås det, at vi skal oprette en etisk mærkningsordning. Denne mærkning skal f.eks. fortælle forbrugerne, om produktet er produceret i overensstemmelse med grundlæggende arbejdstagerrettigheder og menneskerettigheder, herunder om der er organisationsfrihed og ret til kollektive forhandlinger.